

Nesrečni pek.

»Ponoči naj pečem, podnevi raznašam.
Kaj to je življenje? — prav vljudno vas vprašam.

Sèm gor pod to smreko košato zavijem,
da malo odsopem se, malo počijem.

Oh, dremež me, dremež nasilen zmaguje.
Kdo z njim se — če pek je — uspešno bojuje?»

Pod hrastom se zguzi, zahrope, zadremlje,
nič mar mu več niso ne štruce ne žemlje.

A ko se predrami, na trudnost pozabi —
poskoči, pogleda, za glavo se zgrabi ...

Gor višje pa nekje počivajo krave,
obletajo lačni jih ptički z višave.